

Dr Robert A. Peterson, Chrystologia, Sesja 12, Systematyka, Narodziny z dziewicy, Łukasz 2, Mateusz 1 i Bóstwo Chrystusa, List do Hebrajczyków 1

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego wykład na temat chrystologii. To jest sesja 12, Systematyka, Narodziny z dziewicy, Łukasz 2, Mateusz 1 i Bóstwo Chrystusa, List do Hebrajczyków 1.

Kontynuujemy nasze wykłady na temat chrystologii, a konkretnie teraz chrystologii biblijnej, położywszy fundament w kilku poprzednich wykładach dotyczących patrystycznej i współczesnej chrystologii. Naszym zmartwieniem jest teraz konkretnie dziewicze poczęcie, które, z przykrością muszę powiedzieć, zawsze będzie nazywane dziewiczym narodzeniem, bez względu na wszystko.

Ale rozważamy tutaj Marię w Ewangelii Łukasza 1, i przez lata pytałem seminarzystów, zwłaszcza kobiety na tych zajęciach, jaka byłaby wasza odpowiedź na to anielskie ogłoszenie Gabriela, że zostanieie matką Mesjasza? I to było naprawdę zabawne. Pewnego razu było naprawdę zabawnie. To była mała klasa, może klasa MA, a nie Master of Divinity, i było tam niewiele kobiet, ale miła pani, miła starsza pani, weszła i usiadła.

Nie sądziłam, że pasuje do klasy. Później powiedziała, że nie, ale Pan chciał, żeby poszła, więc poszła. To było takie zabawne.

Ale była wtedy matką i prawdopodobnie babcią, i była bardzo pomocna. Powiedziała, że najpierw będę zszokowana tym aniołem, prawdopodobnie przestraszona wielkim, męskim wojownikiem anielskim, a potem będę tak zdezorientowana, i powiedziała, że wpadnie mi do głowy, że moi sąsiedzi mogą nie uwierzyć w historię o dziewiczym poczęciu. Wydaje się, że tak jest.

Badacze czwartej ewangelii sugerują, że w Jana 8, kiedy Jezus po prostu grzmi na żydowskich przywódców i nazywa ich synami diabła, a nie synami Boga, ich odpowiedź, że wiemy, kto jest naszym ojcem, jest krytyką nie tylko jego, ale pośrednio jego matki, Marii. Wbrew temu, czego nauczał Bultmann, typy z pierwszego wieku nie wierzyły, że dziewicze narodziny były na pęczki, że anielskie objawienia zdarzały się co drugi dzień i tego typu rzeczy. Nie, to było wyjątkowe wydarzenie i bez wątpienia Maria nosiła z tego powodu piętno.

Jej postawa jest po prostu godna pochwały. Oto, Łukasza 1:38, Jestem sługą Pańskim. Niech mi się stanie według słowa twego, i anioł odszedł od niej.

Nie mogła w pełni zrozumieć. Musiała w pewnym momencie zrozumieć pojęcie społecznego piętna, które się z tym wiązało, a mimo to jej postawa jest natychmiastowa uległością. Ona rzeczywiście, jak mówi Pismo, nazywa zarówno Józefa, jak i Marię ludźmi pobożnymi.

To prawda, sprawiedliwi ludzie, co oznacza pobożny lub pobożny w najlepszym tego słowa znaczeniu. Przechodzimy do rozdziału 1 Ewangelii Mateusza i teraz robimy to od strony Józefa, i podobnie jak powiedziałem o fragmencie Łukasza, zapytałem mężczyzn w klasie, co o tym myślicie, dobrze? Kiedyś słyszałem kazanie mojego byłego pastora i pokazało mi, że założyłem coś, ponieważ on założył coś przeciwnego. Założyłem, że Maria nic nie powiedziała Józefowi na ten temat.

Powiedział, że zakładał, że tak. Zakładał, że tak, a Joseph w to nie wierzył. Założyłem, że nie i że może zaczynała się pokazywać, więc Joseph wiedział, że coś jest na rzeczy i będzie zaniepokojony, delikatnie mówiąc.

Dla moich studentów płci męskiej, którzy mówią: no cóż, pozwólcie mi przeczytać, a ja dam wam ich odpowiedzi. Ewangelia Mateusza 1, 18 do 21. Otóż, narodzenie Jezusa Chrystusa nastąpiło w ten sposób, pisze Mateusz, gdy jego matka, Maria, była zaręczona z Józefem.

Ponownie, to poważna sprawa. To pierwszy etap małżeństwa w żydowskim zwyczaju, który ma zostać przerwany rozwodem. Technicznie rzecz biorąc, nie było to rzeczywiste małżeństwo, które musiało zostać skonsumowane przez fizyczne zjednoczenie.

Tak więc zobowiązanie, brak seksu, aby je złamać, musiałyby się wiązać z rozwodem. Zanim zeszli się w jedności seksualnej, okazało się, że jest z dzieckiem z Ducha Świętego. Dwukrotnie Mateusz mówi z Ducha Świętego, nie podając bardziej szczegółowego wyjaśnienia, jakie podał Łukasz, ale z pewnością wiąże się to z podobnymi prawdami.

Jej mąż Józef, będąc człowiekiem sprawiedliwym i nie chcącym jej zawstydzić, postanowił rozwieść się z nią po cichu. Kiedy zapytałam studentów płci męskiej, jak by się czuli, gdyby ich Józef i ich kochanka Maria, kobieta, którą kochają i chcą poślubić, kobieta, której się poświęcili i myśleli, że to wzajemne, zaszli w ciążę, powiedzieli, że byliby źli, zdenerwowani, bardzo rozczarowani. Pomysł, że mógł ją ukamienować, był technicznie prawdziwy według prawa, ale uczeni zajmujący się ewangelią twierdzą, że w pierwszym wieku rzadko powoływano się na to w praktyce.

Tak więc czyny Józefa były godne pochwały. Były również pobożne. Bez wątpienia był zdruzgotany.

Jak moja Mary mogła nam to zrobić? Ale on postanowił rozwieść się z nią po cichu. Ponownie, rozwód był konieczny, a on był złamany i nie mógł zrozumieć. Ale gdy rozważał te rzeczy, miał wielki sen.

Oto anioł Pański ukazał mu się we śnie, mówiąc, że zarówno w Ewangelii Łukasza 1, jak i Ewangelii Mateusza 1 aniołowie są posłańcami Boga zaangażowanymi w ogłoszenie dziewiczego poczęcia. Józef, syn Dawida, jest ponownie podkreślony w tym aspekcie. Jezus, będąc synem Boga, jest przede wszystkim tytułem królewskim w rozwoju historii biblijnej.

Druga Księga Samuela 7, Bóg mówi Dawidowi, jego synowi Salomonowi i przyszłym potomkom Dawida, że Bóg będzie ich ojcem, a ci mężczyźni będą jego synami w szczególny sposób. Józefie, synu Dawida, nie bój się przyjąć Maryi za swoją żonę, bo to, co się w niej poczęło, to samo wyrażenie, jest z Ducha Świętego. Ona urodzi syna, a ty nazwiesz go imieniem Jezus.

To samo, co w Ewangelii Łukasza 1, gdzie powiedziano Marii, aby nazywała go Jezusem, więc Józef jest. Oficjalnie, to byłaby rola ojca, ale teraz Bóg daje więcej wyjaśnień poprzez swojego anielskiego posłańca. Nazwij go imieniem Jezus, co oznacza Pan zbawia lub zbawiciel, ponieważ zbawi swój lud od jego grzechów.

Oto bezpośrednie biblijne powiązanie osoby i dzieła Chrystusa. Powiedzieliśmy, że jedną z mocnych stron teologii systematycznej jest to, że rozdziela rzeczy, abyśmy mogli je zrozumieć, a jedną ze słabości jest to, że rozdziela rzeczy, abyśmy mogli je zrozumieć. To znaczy, że dzieli to, co Bóg połączył, więc musimy być ostrożni i składać rzeczy z powrotem.

Jeśli uważnie przyjrzymy się samym fragmentom, zrobimy dokładnie to samo. Ponieważ te cztery wielkie fragmenty chrystologiczne są również fragmentami o odkupieniu, z wyjątkiem być może Listu do Filipian 2, który nie jest tak silny w tym względzie. Dalej jest powiedziane, jak to wypełnia Izajasza 7.14 i 24, kiedy Józef, niewątpliwie szczęśliwy człowiek, obudził się ze snu.

Uczył tak, jak mu rozkazał anioł Pański. Wziął swoją żonę, ale jej nie poznał. Nie wiem, dlaczego ESV nie używa takiego języka w Ewangelii Łukasza 1, gdzie jest powiedziane, jak to możliwe, skoro jestem dziewicą? Dosłownie, jest powiedziane.

Jak to możliwe, skoro nie znałam mężczyzny? Tutaj robią to dosłownie. Nie znali jej, dopóki nie urodziła syna, a on nazwał go Jezusem. Ten język nie nalega, że odbyli stosunek później, ale z pewnością sugeruje to w normalnym stanie rzeczy.

I wbrew twierdzeniom Rzymu, że bracia i siostry Jezusa podani w Ewangeliach synoptycznych są jedynie kuzynami, a nie dziećmi, jest to mało prawdopodobne. I znowu Rzym postawił naturę przeciwko łasce. Bóg działa poprzez tę pokorną służebnicę Pańską, służebnicę Pańską, aby sprowadzić na świat Jego syna.

A Józef i Maria byli małżeństwem i bez wątpienia cieszyli się tym, co mój pobożny przyjaciel pastor nazwał komunią małżeńską w miłości i życiu seksualnym po narodzeniu Jezusa. I posłusznie nadał mu imię Jezus. Oto męska strona, jeśli można tak powiedzieć, dziewiczego poczęcia naszego Pana.

Bóg uważał to za tak ważne, że kazał aniołowi Gabrielowi objawić Maryi, że zostanie matką Mesjasza. Anioł nie jest wymieniony we śnie i wyjaśnia Józefowi, że jego narzeczona była dobrą kandydatką do małżeństwa z powodu tego cudu. Bez wątpienia Józef byłby bardzo szczęśliwy i ulżony i pomyślałby takie rzeczy jak: Wiedziałem, że mogę zaufać mojej Maryi.

Ale raz jeszcze, wbrew Bultmanowskiemu rozumieniu, że byli to naiwni wieśniacy i po prostu głupi ludzie, szczerze mówiąc, którzy nie wiedzieli, jak rozumieć współczesny świat, wiedzieli, skąd się biorą dzieci. A Józef wiedział, że ona i Maria, on i Maria nie nawiązali stosunków i jak ulżył sobie tym cudem Boga. Być może sprawiło to, że pomyślał o takich rzeczach jak: czy naprawdę będę ojcem tego dziecka? Tradycja kościelna mówi nam, że zachowywał się jak ojciec, jakby Jezus był adoptowanym dzieckiem, traktując go prawdziwie jak własnego syna.

Ważne pytanie, na które przez lata znalazłem fałszywe odpowiedzi, brzmi: dlaczego Jezus został poczęty wolny od grzechu pierworodnego? Mam dwie negatywne odpowiedzi. Po pierwsze, nie dlatego, że seks jest z natury grzeszny. Nie jest z natury grzeszny.

Czytamy o Adamie i Ewie przed upadkiem. Adam znał Ewę. Częścią Bożego porządku stworzenia było, aby mężowie i żony kochali się nawzajem w całej swojej relacji, włączając ten aspekt relacji, i byli płodni i rozmnażali się. Taka jest wola Boga.

Wbrew naukom chrześcijańskim na początku i w średniowieczu, takie pojęcia, że za każdym razem, gdy para uprawiała seks, skracalo to jej życie o dzień. Więc czy jest to sprzeczne z nauką biblijną, nie jest nawet zabawne. Jezus narodził się wolny od grzechu pierworodnego, nie dlatego, że seks jest grzeszny.

Szczerze mówiąc, słyszałem to trochę, ale nie za dużo. Następne, co często słyszałem, to: och, Jezus był wolny od grzechu pierworodnego, ponieważ nie był w to zamieszany żaden grzeszny ojciec, ponieważ wiemy, że grzech pierworodny jest przenoszony przez Ojca i ich grzeszność. Cóż, muszę ci powiedzieć, czas na przerwę.

To nie jest powód, dla którego Jezus został poczęty wolny od grzechu pierwородnego. To prawda, że Józef był grzesznikiem, a także prawdą jest, że nie był fizycznie zaangażowany w poczęcie tego dziecka. Ale zgadnij co? Wbrew rzymskiej koncepcji niepokalanego poczęcia Maryi, ona również jest grzesznicą.

Oboje są uważani za osoby pobożne, za osoby prawe i takie są. Używając rozumienia Pauline, byliby usprawiedliwionymi ludźmi, którzy są uświęceni. Ale jeśli chodzi o grzeszność, oboje byli grzesznikami. Tak więc fakt, że Józef nie był zaangażowany, nie wyjaśnia faktu, że Jezus narodził się wolny od grzechu pierwородnego.

W istocie, sam tekst biblijny jest ogólny w Ewangelii Mateusza. Dwukrotnie czytamy, że została znaleziona brzemienną z Ducha Świętego. To właśnie opisują słowa Mateusza, ale anioł przekazuje Józefowi te same słowa Boga przez anioła.

Słowa Mateusza są również słowami Boga, ale teraz Bóg zwraca się do niego: nie bój się przyjąć Maryi, twojej żony, Józefie, albowiem to, co się w niej poczęło, jest z Ducha Świętego. Łukasz jest bardziej konkretny. Łukasz używa słów, które znamy z Boga zstępującego i czyniącego rzeczy w starotestamentowym Izraelu dla Izraelitów i dla swojego ludu.

Jak to się stanie? Ponieważ nie znam mężczyzny, mówi do Gabriela, ESV, ponieważ jestem dziewicą. Anioł jej odpowiedział.

Więc prawdziwą odpowiedzią na pytanie, dlaczego Jezus narodził się wolny od grzechu pierwородnego, nie jest to, że seks jest grzeszny. Nie jest. Nie jest to, że grzeszny mężczyzna nie był zaangażowany, chociaż nie był. Grzeszna kobieta była zaangażowana.

Stało się tak z powodu działania Ducha Świętego w łonie Maryi. Duch Święty zstąpi na ciebie. W Starym Testamencie Duch Święty zstąpił na ludzi, aby wykonać pewne czynności i funkcje, a moc Najwyższego cię zacięni.

To Bóg przemawia za Maryją. Duch Święty to uczyni. Poczniesz z Ducha Świętego, język Mateusza.

Duch zstąpi na ciebie. Mogę dodać, czy to mormonowska koncepcja, że ten język przyścia jest językiem seksualności? To jest tak absurdałne. Wkurza mnie to.

Nie, nie jest. Duch Święty jest duchem, po pierwsze. O mój Boże.

Nie, to nie jest język seksu. Ale Duch zstąpi na nią, a moc Boża w Duchu Świętym cię zacięni, aby to dziecko, poczęcie tego dziecka, było dziełem Boga, Ducha Świętego. Oto wynik.

Dziecko, które się narodzi, będzie nazwane Świętym, Synem Bożym. Mateusz i Łukasz nie dają nam biologicznego wyjaśnienia. Jeśli potrzebujemy, oto ono.

Maryja była grzesznicą. Maryja była prawdziwą matką naszego Pana. To ważny punkt, ponieważ wyznania wiary i wyznania wiary Kościoła uznają, że był on prawdziwie człowiekiem.

Bez ojca? Tak, bez ojca. Bóg chciał pokazać, że to było szczególne poczęcie, nadprzyrodzone, więc Duch Święty zadziałał. Czy Maryja nie przyczyniła się do swojego dziecka? Tak, Maryja przyczyniła się do swojego dziecka, co jest tym, co każda matka przyczynia się do narodzin swojego dziecka w historii świata.

DNA i chromosomy. DNA i chromosomy Maryi znajdowały się w małym embrionalnym ciele Jezusa. Jak to? Ale czekaj chwilę.

Jeśli grzech jest przekazywany przez rodziców lub przez rodzica, czy jej wkład nie byłby grzeszny, skażony grzechem pierworodnym? To faktycznie kwestia sporna w teologii, jak przekazywane są dusze, i wydaje mi się, że nie mamy wystarczających informacji, aby powiedzieć na pewno, jak to działa. Ale założmy, że tak jest, że rzeczy Maryi były grzeszne i zostałyby przekazane Jezusowi, więc zostałyby poczęte w grzechu. Mówię tu z szacunkiem, próbując to przepracować, i przyznaję, że jest to nieco spekulatywne.

Oto moje zrozumienie. Była prawdziwą jego matką. Dała mu swoje DNA i chromosomy, ale od nanosekundy jego poczęcia jej wkład został uświęcony.

Nie twierdzę, że Jezus kiedykolwiek był grzesznym grzesznikiem. Maria była grzesznicą, a jej wkład sam w sobie byłby przekazaniem grzechu pierworodnego, ale tak się nie stało, ponieważ jej grzeszny wkład od samej sekundy, od chwili, w której Bóg wszczepił jej ten zarodek, to jajo, ścianę jej łona, był święty. Zarodek był święty.

Jezus nigdy nie był grzesznikiem i przypisujemy to. Pismo przypisuje to. To było od Ducha Świętego, który zstąpił na nią i ją zacienił.

To jest powód, dla którego Jezus narodził się wolny od grzechu pierworodnego; to było dzieło Ducha Świętego. Teraz, tak naprawdę, Pismo nie daje nam Biblii, biologicznego wyjaśnienia. Moje słownictwo właśnie się poprawiło.

Duch uświęcił i wszczepił jej zapłodnione jajeczko przez Ducha nadprzyrodzone na jej ścianie macicy. To jest właściwy język. Czy tak się stało? Nie wiem, ale może tak.

Niezależnie od tego, jak to się stało, Duch Święty był zaangażowany, a Maryja była naprawdę matką. Te dwa punkty są bezdyskusyjne. Biblia nie jest zainteresowana tym, jak.

Znajduję tu paralelę z natchnieniem Pisma Świętego. Tam również Biblia zajmuje się produktem bosko-ludzkiej interakcji, która wytwarza same słowa Boga. Podobnie, istnieje boska i ludzka interakcja.

Jest Duch Święty i Maryja. Biblia jest zainteresowana wynikiem. Ortodoksyjna doktryna natchnienia Pismo mówi, że była to kwestia concursus.

Tutaj w St. Louis mieliśmy rzeki Missouri i Missisipi płynące razem w concursus, prawda? Można by o tym mówić w kategoriach Boga działającego, prawdziwie działającego, w prawdziwych ludzkich pisarzach ze wszystkimi ich omylnymi, odpowiadającymi grzeszności Maryi, aby stworzyć Jego święte słowo. Jego święte słowo jest w ludzkich słowach, nie mówi Bóg. Jest w ludzkich słowach, ale ludzkie słowa są kierowane opatrnościowo, kierowane przez Boga, tak że rezultatem ich mówienia są same słowa Boga w ludzkiej mowie.

Warfield ma rację. Musimy rozszerzyć nasze pojęcie inspiracji na coś więcej niż czas, w którym pisarze kładą pióro na papierze, jak to się mówi, na papirusie czy czymkolwiek innym. Tak, papirusie, chyba.

W każdym razie Bóg opatrnościowo kierował całym ich życiem i sprawił, że Paweł studiował u Gamaliela, a Mojżesz został członkiem dworu faraona, aby wyposażić ich i przywódcę wędrówek po pustyni do napisania Księgi Liczb, aby wyposażić ich tak, aby inspiracja obejmowała całe ich życie, nie tylko czas, w którym pisali, ale szczególnie czas, w którym pisali. Niewiele wiemy o psychologii lub dokładnym działaniu ducha u pisarzy biblijnych. Biblia podkreśla, że całe Pismo jest natchnione przez Boga lub że ludzie starożytni pisali z takim skutkiem, że było to samo słowo Boga.

Potrzebuję 2 Piotra 1 i psuję to. Żadne proroctwo nigdy nie zostało wytworzone; kontekst mówi o prorockim słowie Boga, z woli człowieka, ale ludzie mówili od Boga, gdy byli niesieni przez Ducha Świętego. To znaczy, Pismo wyraźnie wspomina o proroczym aspekcie słowa Bożego, który jest produktem Ducha Świętego niosącego ludzkich pisarzy.

Podobnie, 2 Tymoteusza 3:16, całe Pismo jest natchnione przez Boga, to znaczy wypowiedziane przez Boga, z takim skutkiem, że jest Jego produktem. Spisane słowo Boga to słowa Boga w nieomylnych ludzkich słowach, nieomylnie wypełniające cele, wszystkie cele, dla których Bóg je dał. Podobnie, chociaż nie możemy dokładnie wyjaśnić mechanizmu działania Ducha Świętego, być może wcale nie możemy; przynajmniej nie jest to podkreślane, nie jest nauczane, a jakaś teoria na ten temat nie powinna stać się częścią doktryny Kościoła.

Po prostu dałem możliwość. Wynik jest wyraźnie nauczany, aby dziecko, które się narodzi, zostało nazwane świętym, synem Bożym. Wcielenie jest wielkim cudem.

Jest to, wraz z bezgrzesznym życiem Jezusa, niezbędny warunek krzyża i pustego grobu. Bóg wybrał dziewicze poczęcie naszego Pana w łonie Maryi, aby sprowadzić Mesjasza, obiecanego, aby sprowadzić syna Bożego, boskiego Króla, na świat. Rozumiemy to częściowo; wierzymy w to, wyznajemy to, nauczamy tego i radujemy się z dobrej opatrności Boga, nawet szczególnej opatrności w dziewiczym poczęciu.

Przyjrzelśmy się, po naszej chrystologicznej teologii historycznej, preegzystencji Syna Bożego, wcieleniu Syna, a teraz dziewiczemu poczęciu naszego Pana, które na zawsze będzie nazywane dziewiczym narodzeniem. Poddaję się. Nie mogę i nie zamierzam tego zmienić.

Następnie, boskość Chrystusa jest bardzo krytycznym tematem naszych studiów. Nic nie jest ważniejsze, chociaż, ironicznie, człowieczeństwo Chrystusa jest równie ważne, a ewangeliczni chrześcijanie najwyraźniej tego nie rozumieją. Ostatecznie zamierzam pracować z pięcioma kluczowymi dowodami boskości Jezusa i wszystkie je znajdziemy w Liście do Hebrajczyków 1. Pozwólcie, że zrobię przegląd.

List do Hebrajczyków 1 naucza, w sposób szczególny, że Jezus jest z samej natury Boga. Dzieli się tym, co czyni Boga Bogiem. Jest dokładnym przedstawieniem boskiej istoty, natury, istoty, mówi autor.

Podobne rzeczy zobaczymy również w Liście do Kolosan. Ponadto Jezus ma tytuły Boga, Pana, Syna Człowieczego, Boga, Syna Bożego, a dwa z nich, Pan i Bóg, są odzwierciedlone tutaj w Liście do Hebrajczyków 1. Nie twierdzimy, że te tytuły są używane tylko i zawsze w odniesieniu do bóstw. Na przykład Pan jest używany w Nowym Testamencie i w otaczającej kulturze, kulturze greckiej, ludzkich panów i władców ze sługami.

Twierdzimy, że w sposób, w jaki Biblia używa tych rzeczy, o mój Boże, w Hebrajczyków 1, jest to tak oczywiste. To Pan Stwórca i Ojciec nazywający Syna Bogiem. Te tytuły są używane jako boskie tytuły Syna.

Po trzecie, Syn ma atrybuty, które należą do Boga. To sylogizm. Tylko Bóg ma pewne atrybuty.

AB Pismo przypisuje te atrybuty Synowi . C. Ergo, zatem Syn jest Bogiem. Widzieliśmy łaskę, prawdę i chwałę w Jana 1. Zobaczymy wieczność w Kolosan 1 i Objawieniu 1. Zobaczymy moc w Filipian 3. Moc, którą Chrystus ma, aby podporządkować sobie wszystko, zostanie wykorzystana w zmianie naszych obecnych śmiertelnych ciał, aby były podobne do Jego chwalebego nieśmiertelnego ciała.

To jest moc Boga. Ale nic z tego nie ma w Hebrajczyków 1. Niezmiennność jest w Hebrajczyków 1, wersety 11 i 12. W przeciwieństwie do zmiennego stworzenia, Syn Boży jest niezmienny.

Jego lata nie znają końca, a on pozostaje taki sam. Najmocniej w Piśmie Świętym, ten argument sam w sobie jest wystarczający, ten dowód sam w sobie jest wystarczający, aby udowodnić boskość Chrystusa. Jezus wykonuje dzieła, które wykonuje tylko Bóg.

Stary Testament jest jasny. Tylko Bóg stwarza. Tylko Bóg wykonuje dzieło opatrności, utrzymując swoje stworzenie i kierując je ku swoim celom.

Tylko Bóg odkupuje. Zbawienie jest od Pana, mówi Jonasz. Tylko Bóg sądzi w ostatecznym sensie.

Tylko Bóg doprowadzi rzeczy do końca. List do Hebrajczyków 1 zadziwiająco podaje cztery z tych pięciu demonstracji Chrystusa wykonującego dzieła Boże. On stwarza, wykonuje dzieło opatrności, jest Odkupicielem i dopełni wszystkiego.

To jest niesamowite. Co za fragment. Piąty dowód pojawia się tu i ówdzie w Nowym Testamencie.

To znaczy, że Jezus otrzymuje cześć. To należy się tylko Bogu. Kontekst jest taki, że dobrzy ludzie przyjmują, odmawiają czci, wybaczą mi, a dobrzy aniołowie odmawiają czci.

Zobaczmy to w przyszłości w Dziejach Apostolskich 14. Dwukrotnie w Księdze Objawienia Jan jest przytłoczony tymi objawieniami. Upada.

Raz daje pozory czci, raz mówi, że upada, aby czcić. Za każdym razem anioł mówi, wstań, to jest złe. Nie, oboje jesteśmy sługami Boga, którego czcimy tylko.

Chrystus otrzymuje cześć w Liście do Hebrajczyków 1, gdy wstępuje do samego nieba. W swoim wniebowstąpieniu, a następnie zasiadając po prawicy Boga, Bóg mówi, niech wszyscy aniołowie Boży oddają mu cześć. Jezus nie jest aniołem.

Aniołowie odnoszą się do Jezusa w taki sam sposób, w jaki odnoszą się do Boga. Czczą go. Niewidomy człowiek w Jana 9 czcił go.

Jestem bardzo powolny, żeby to powiedzieć. Większość ludzi padających na twarz przed Jezusem jest w rozpacz, że mają syna, córkę, sługę, którego kochają, a nie czczą. Wołają do cudotwórcy, do uzdrowiciela, do pomocy.

To nie jest kult trynitarny. Ale, na litość boską, w Jana 9, myślę, że były niewidomy człowiek robi coś bardzo podobnego do kultu chrześcijańskiego. To zdumiewające.

Chyba nie powinno nas to dziwić, skoro Jan jest bardziej rozwinięty teologicznie niż inne ewangelie. Tomasz czci Jezusa, gdy mówi: mój Pan i mój Bóg, do współobywatela Żyda. Jan 20:28, wszyscy pokłonią się Jezusowi w eschatonie.

Filipian 2:10 i 11, ale to wszystko nie jest uwielbieniem. Niezbawieni będą się kłaniać niechętnie. Wszystkie te pięć dowodów jest zawartych w jednym fragmencie.

Zgadłeś. Hebrajczyków rozdział 1. Jana 1 naucza o boskości Chrystusa, jak widzieliśmy. Kolosan 1 naucza o tym.

List do Filipian 2 naucza tego na początku i na końcu tego wspaniałego fragmentu w wersach od 6 do 11. Ale żaden z nich nie ma wszystkich czterech, żaden z nich nie ma wszystkich czterech dowodów, co jest dokładnie tym, co robi List do Hebrajczyków 1. Chciałbym przeczytać List do Hebrajczyków 1 i przejść do rozdziału 2:1 do 4. Pamiętaj, podział rozdziałów nie jest natchniony.

A jeśli chcesz przeczytać o tej historii, to jest to fascynująca historia. Studium Biblii w średniowieczu lub tworzenie Biblii w średniowieczu przez Benedykta Warda to fascynująca lektura. Scholastycy w Paryżu, profesorowie w Paryżu w latach 1200. lub około tego, rywalizowali w próbach umieszczania rozdziałów w Biblii.

Mieli coś w rodzaju konkursu, wygrał jeden facet, i tak powstały nasze podziały rozdziałów. Ale nie zawsze są dobre. Miałem wspaniałego i czcigodnego profesora Starego Testamentu, Alana McRae, który uczył swoich studentów, cóż, wielu rzeczy, chociaż był już po zajęciach, kiedy ja byłem pod jego opieką, ponieważ był prezesem szkoły, w której byłem tylko skromnym seminarzystą, ale uczył nas przykładem.

Jeśli kiedykolwiek czytał Biblię, nigdy nie zatrzymywał się na końcu rozdziału. Zawsze przechodził do następnego. Czasami nie było to szczęśliwe, ale dotrzymywał swego.

Nie powinniśmy być w ten sposób zamykani. W tym przypadku ma rację, ponieważ List do Filipian 2:1 do 4 jest zastosowaniem, przepraszam, Listu do Hebrajczyków 1:1 do 4 jest zastosowaniem. Powtórzę to jeszcze raz i może zrozumieć to dobrze.

List do Hebrajczyków 2:1 do 4 to zastosowanie rozdziału 1 Listu do Hebrajczyków. Dawno temu autor napisał: Zgadzam się z pochodzeniem; tylko Bóg wie na pewno, kto napisał tę księgę; wielokrotnie i na wiele sposobów Bóg przemawiał do naszych ojców przez proroków, ale w tych ostatnich dniach przemówił do nas przez swojego syna. Najbardziej fundamentalny podział w Słowie Bożym nie dotyczy Starego i Nowego Testamentu, co odzwierciedlają dwa wersety, które właśnie przeczytałem. Najbardziej fundamentalny podział teologiczny w Słowie Bożym dotyczy okresu przed upadkiem i po upadku, ponieważ wszystko się zmieniło.

Niemniej jednak drugim najbardziej fundamentalnym podziałem jest Stary i Nowy Testament, i tutaj mamy go przedstawionego w serii kontrastów z jednym podstawowym, fundamentalnym podobieństwem. Dawno temu Stary Testament, a w dniach ostatnich Nowy Testament. W wielu momentach i na wiele sposobów, w lub przez jego syna, jest odpowiednikiem tego.

Bóg przemówił do naszych ojców. Bóg przemówił do nas jako odpowiednik Nowego Testamentu. Przez proroków, Stary Testament.

Przez jego syna, Nowy Testament. Wielkie kontrasty. Co jest wspólnego w Starym i Nowym Testamencie? Bóg przemówił do naszych ojców.

Bóg przemówił do nas przez swego syna. W obu Testamentach jest on mówiącym Bogiem. Słowo Boże jest dokładnie tym.

Słowa żywego Boga, który mówił i mówił również w czasach Nowego Testamentu. Jeśli chodzi o jego syna, chłopca, widzimy ten boski tytuł w Jana 1. To nie jest pierwsze słowo i światło, które poprzedza, ale potem jest syn. Widzimy to w Kolosan 1. Widzimy to tutaj w Hebrajczykach 1. Jego syn, którego ustanowił dziedzicem wszystkiego, wszystkiego, przejdzie na końcu do Jezusa Chrystusa.

O, rozumiem 1 Koryntian 15. A potem syn, w rzeczywistości, odda wszystko ojcu. Rozumiem, ale to nie jest to, co jest tutaj powiedziane.

Nie daje pełnego obrazu, ponieważ wywyższa syna. Syn jest dziedzicem wszystkiego, przez którego również Bóg stworzył świat. Syn jest dziedzicem.

On jest końcem. Syn jest agentem stworzenia ojca. On jest początkiem.

O mój Boże, syn jest wszystkim we wszystkim. To podobne do słów Izajasza, które są cytowane w Objawieniu więcej niż raz. Bóg jest pierwszym i ostatnim, alfą i omegą.

On, syn, jest blaskiem chwały Boga i dokładnym przedstawieniem Jego natury. I podtrzymuje wszechświat słowem swojej mocy po dokonaniu oczyszczenia z grzechów. W tym małym zdaniu autor Listu do Hebrajczyków wprowadza główny temat rozdziałów 7, 8, 9 i 10, ofiarniczy obraz dzieła syna Bożego.

Tylko kilka słów. Dokonawszy oczyszczenia z grzechów lub po dokonaniu oczyszczenia z grzechów. Uczy, że dzieło Chrystusa jest skończone, a zatem, ponieważ zostało ustanowione przez Ojca i przyjęte przez Ojca, jest doskonałe.

Nie można do niego nic dodać, a ponieważ jest dokończony i doskonały, jest skuteczny dla każdego, kto wierzy w syna. Dokonawszy oczyszczenia z grzechów,

zasiadł po prawicy majestatu na wysokościach. Stając się o tyle wyższym od aniołów, o ile imię, które odziedziczył, jest doskonalsze od ich imienia.

Jakie to imię? To imię syn, jak ujawniają rozwijające się wersety. Do którego bowiem z aniołów Bóg kiedykolwiek powiedział: Ty jesteś moim synem, Psalm 2, dziś cię zrodziłem. Albo znowu: Ja będę mu ojcem, on będzie mi synem, 2 Samuel 7. I znowu, gdy wprowadza pierworodnego na świat, mówi: niech wszyscy aniołowie Boży oddają mu pokłon.

Powtórzonego Prawa 32. O aniołach, mówi, że czyni aniołów swoich wiatrem, a sługi swoje płomieniem ognia, Psalm 104. Lecz o synu, mówi, tron twój, o Boże, trwa na wieki wieków.

Berło sprawiedliwości jest berłem twojego królestwa. To jest z Psalmu 45. Umiłowałeś sprawiedliwość i znienawidziłeś niegodziwość.

Dlatego Bóg, twój Bóg, namaścił cię olejem radości ponad twoich towarzyszy, kim oni są? Ziemskimi królami. To olej namaszczenia królewskości. I on jest niebiańskim królem, który ma stać się niebiańskim ziemskim królem na nowej ziemi.

A Ty, Panie, cytując Psalm 102, założyłeś fundamenty ziemi na początku, a niebiosą są dziełem rąk Twoich. One zginą, ale Ty pozostaniesz. Wszystkie one zniszczą jak szata; jak płaszcz, zwinięsz je i jak szata, zostaną odmienione.

Ale ty jesteś ten sam, a twoje lata nie będą miały końca. Ale do którego z aniołów kiedykolwiek powiedział, usiądź po mojej prawicy, Psalm 110, aż uczynię twoich wrogów podnóżkiem dla twoich stóp? Czyż oni wszyscy nie są duchami służebnymi posłanymi, aby służyć dla dobra tych, którzy mają odziedziczyć zbawienie? Odpowiedź sugerowała, że tak. Co się tu dzieje? Jaki jest ten skomplikowany kontrast między synem a aniołami? W rzeczywistości jest to jeszcze bardziej skomplikowany kontrast niż ten.

Jeśli weźmiemy pod uwagę wersety pierwszy i drugi, syn jest przeciwstawiony prorokom Starego Testamentu w pierwszym i drugim. Co prorocy mają wspólnego z aniołami? Dużo. W tym kontekście obaj są pośrednikami objawienia.

Oboje są pośrednikami objawienia. Prorocy, och, rozumiem. Przynieśli słowo Boże.

Nie ma co do tego wątpliwości. Ale aniołowie? Jest to zasugerowane w Księdze Powtórzonego Prawa. Szczepan mówi o tym wyraźnie dwa razy w Dziejach Apostolskich 7, a sam Paweł naucza o tym w Liście do Galatów 3. Naprawdę powinienem czasami zapisać te rzeczy.

Ale w Galacjan 3 czytamy, że Mojżesz, myślę, że nawet nie używa imienia, ale jest bardzo jasne. Czym zatem jest prawo? Galacjan 3:19. Zostało dodane z powodu wykroczeń, aż do przyjścia potomstwa, któremu została dana obietnica. I zostało wprowadzone przez aniołów.

Księga Powtórzonego Prawa mówi o miriadach na górze Synaj, a to mówi nam, że były anielskie miriady za pośrednictwem pośrednika. Każdy komentarz, jaki kiedykolwiek widziałem, mówi, że to Mojżesz. On jest pośrednikiem.

Mówi o prawie. Teraz pośrednik oznacza więcej niż jednego, ale Bóg jest jeden. Nie potrzebuję nawet Mojżesza.

Potrzebuję, aby to zostało wprowadzone przez aniołów. Aniołowie byli zaangażowani w nadawanie prawa. Tak więc kontrast jest między prorokami i aniołami a Panem Jezusem Chrystusem.

Wielki prorok i ten, który przewyższa aniołów pod każdym względem. Oni go czczą. Jaki jest sens? Chodzi o to, że objawienie, które przynosi, jest tym samym słowem Boga, które oni przynieśli, ale jest potężniejsze.

To znaczy, że ewangelia jest nawet ważniejsza niż prawo. Ma lepsze obietnice, ale przynosi surowsze ostrzeżenia. Mając to na uwadze, powiedzenie Hebrajczyków 1 jest wieloma rzeczami.

To najlepsze miejsce w Piśmie Świętym, aby pokazać, że Jezus jest prorokiem, kapłanem i królem. Jest kapłanem w wersecie 3, dokonał oczyszczenia za grzechy. Jest prorokiem w wersecie 2. W tych ostatnich dniach Bóg przemówił do nas przez swojego syna.

Najwyżej, Hebrajczyków 1 dotyczy jego koronacji na króla, gdy wstąpił i zasiadł po prawicy Boga. Jak pokazuje cały rozdział, od wersetów 4 do końca. Ale Hebrajczyków 2:1 do 4 stosuje rozróżnienie między prorokami i aniołami, a Jezusem między objawieniem Starego Testamentu a nowym w ten sposób.

Dlatego musimy zwracać większą uwagę na to, co usłyszeliśmy, abyśmy nie odeszli od siebie. Pierwszy z wielkich fragmentów ostrzegawczych w Liście do Hebrajczyków. Ponieważ przesłanie zostało ogłoszone przez aniołów, teraz wiemy, co to jest. To jest prawo, które okazało się niezawodne, a każde wykroczenie lub nieposłuszeństwo otrzymało sprawiedliwą karę.

Jak uciekniemy, jeśli zaniedbamy tak wielkie zbawienie? Zostało ono ogłoszone na początku przez Pana, wyraźnie chodzi o Jezusa, a zostało nam poświadczane przez tych, którzy słuchali apostołów, podczas gdy Bóg również złożył świadectwo znakami i cudami, i różnymi cudami, i darami Ducha Świętego rozdzielonymi według Jego

woli. Tak więc, pod względem kontekstu literackiego, Hebrajczyków 1, 1 do 2, 4 jest całością. Syn jest znacznie lepszy od proroków i aniołów Starego Testamentu, którzy przynosili słowo Boże, szczególnie gdy w grę wchodzi prawo.

Dlatego ewangelia jest nawet ważniejsza niż prawo. Nie zrozumcie mnie źle. Prawo i ewangelia są tak samo natchnione przez Boga i są Jego słowami.

Ale jeśli prawo przyniosłoby osąd, mówi pisarz, co by było, gdybyśmy odwrócili się od żywego Boga? Później mówi, że nasz Bóg jest ogniem trawiącym. Jaki jest sens? Jaki jest kontekst historyczny? Pracowaliśmy z kontekstem literackim dość ostrożnie, przynajmniej w ogólny sposób. Kontekst historyczny: List do Hebrajczyków został napisany, aby wyznawać żydowskich chrześcijan, którzy są prześladowani, i powinniśmy mieć dla nich empatię, ponieważ odwrócenie się od Jezusa i powrót do judaizmu może spowodować, że presja spadnie na nich.

Nie rób tego, mówi pisarz, od razu. Mając tę wielką, wysoką Chrystologię w rozdziale pierwszym, zastosowaną w dwóch na czterech, nie rób tego. Robienie tego jest popełnianiem duchowego samobójstwa.

Jezus jest pośrednikiem, jedynym pośrednikiem nowego przymierza, o czym powiesz później w Liście do Hebrajczyków więcej niż raz, jak obiecał w Księdze Jeremiasza 31. Odwrócenie się od niego oznacza odwrócenie się od prawdziwej ewangelii ku gniewowi Bożemu. To jest przynajmniej ogólny zarys Pierwszego Listu do Hebrajczyków.

W naszych następnych wykładach, jeśli Pan pozwoli, będziemy kontynuować rozważania o boskości Chrystusa na podstawie tego wielkiego fragmentu, widząc pięć wielkich dowodów historycznych, a następnie potwierdzimy je, patrząc na inne fragmenty chrystologiczne dla każdego punktu. Niech Pan was błogosławi i dziękuję za waszą dobrą uwagę.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o chrystologii. To jest sesja 12, Systematyka, Narodziny z dziewicy, Łukasz 2, Mateusz 1 i Boskość Chrystusa, Hebrajczyków 1.